

KĀPĒC LIECINĀT?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jēk 5:19, 20; Lk 15:6; Cef 3:17; Jņ 7:37, 38; 1Tim 2:3, 4; 2kor 5:14, 15.

ATMIŅAS PANTS:

“Tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas” (1Tim 2:3, 4).

Dieva lielākās ilgas ir, lai visi cilvēki atsauktos Viņa mīlestībai, pieņemtu Viņa žēlastību, tiktu Viņa Gara pārveidoti un izglābti Viņa valstībai. Viņam nav lielāku ilgu par mūsu glābšanu. Viņa mīlestībai nav robežu. Viņa žēlastība ir bezizmēra. Viņa līdzjūtībai nav gala. Viņa piedošana ir nenogurdināma. Viņa spēks ir bezgalīgs. Salīdzinot ar pagānu dieviem, kas pieprasīja upurus, mūsu Dievs pats ir pienešis visaugstāko upuri. Nav svarīgi, cik ļoti mēs ilgojamies būt glābti, Dieva ilgas mūs izglābt ir lielākas. “Tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas” (1Tim 2:3, 4). Viņa sirds ilgas ir tava un mana glābšana.

Liecināšanas centrā ir Jēzus. Par to, kas Viņš ir, un par Viņa rakstura skaistumu mums stāsta tas, ko Viņš ir izdarījis, lai mūs glābtu, kā Viņš ir izmainījis mūsu katra dzīvi un Viņa Vārda brīnišķīgās patiesības. Kāpēc liecināt? Kad mēs saprotam, kas Viņš ir, un kad piedzīvojam Viņa žēlastības brīnumus un Viņa mīlestības spēku, mēs nevaram klusēt. Kāpēc liecināt? Piedaloties kopā ar Viņu, mēs ieejam Viņa priekā satikt cilvēkus, kas ir Viņa žēlastības atpirkti un pārveidoti Viņa mīlestībā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. jūlijā!

Nodrošinot glābšanas iespējas

Dievs katru dienu visiem cilvēkiem nodrošina iespējas Viņu iepazīt. Viņš pieskaras viņu sirdīm ar Svēto Garu. Viņš atklāj Sevi dabas pasaules skaistumā un sarežģītībā. Universa milzīgums, kārtība un simetrija stāsta par bezgalīgu Dievu ar neierobežotu gudrību un bezgalīgu spēku. Viņš veido mūsu dzīvē apstākļus un nodrošina aizgādību, lai vilktu mūs pie Sevis.

Lai gan Dievs atklāj Sevi ar Sava Gara ietekmes palīdzību, dabas varenību un Viņa aizgādības darbiem, visskaidrākā Viņa mīlestības atklāsme ir atrodama Jēzus Kristus dzīvē un kalpošanā. Kad mēs stāstām citiem par Jēzu, mēs viņiem piedāvājam vislabāko iespēju tikt glābtiem.

Izlasi Lk 19:10 un salīdzini ar Jēk 5:19, 20. Ko Lūkas evaņģēlijs māca par Kristus nolūku, nākot uz šo zemi? Kā mēs sadarbojamies ar Kristu Viņa glābšanas darbā? _____

Saskaņā ar Jēkabu “tas, kas ir atgriezis grēcinieku no viņa maldu ceļa, izglābs tā dvēseli no nāves un aplās grēku pulku” (Jēk 5:20). Vēstule romiešiem paplašina šo domu. Romiešiem 1. un 2. nodaļā gan pagāni, kas bija redzējuši Dieva atklāsni dabā, gan jūdi, kas bija saņēmuši Dieva pravietisko atklāsni Rakstos, bez Kristus ir pazuduši. Rm 3.–5. nodaļā apustulis atklāj, ka glābšana nāk no žēlastības tikai ticībā. Rm 6.–8. nodaļā viņš apraksta, kā žēlastība, kas attaisno katru ticīgo, ir arī svētdaroša žēlastība. Rm 10. nodaļa viņš apliecina, ka “ikviens, kas piesauc Tā Kunga Vārdu, tiks izglābts” (Rm 10:13), un tad norāda, ka neviens nevar piesaukt, ja viņš nav ticējis, un nevar ticēt, ja nav dzirdējis, un nevar dzirdēt, ja kāds viņiem nepastāsta (Rm 10:14, 15). Mēs esam Dieva saite glābšanas plānā, lai aizsniegtu pazudušos cilvēkus ar evaņģēlija godību.

Mēs neliecinām, lai sniegtu cilvēkiem tikai iespēju būt izglābtiem. Mēs liecinām, lai dotu viņiem vislabāko iespēju. Kāda ir mūsu loma Dieva plānā glābt cilvēci? Padomājiet arī par šo: cik daudz cilvēku ir dzirdējuši evaņģēliju no tavām lūpām? _____

Iepriecinot Jēzu

Vai kāds tev kādreiz ir vaicājis: “Kā tev šodien iet?”, “Vai tev šodien viss kārtībā?”. Kā būtu, ja tu uzdotu šos jautājumus Dievam? “Dievs, kā Tev šodien iet?” Kā tu domā, kādu atbildi tu saņemtu? Iespējams, tā būtu šāda: “Man ir bijusi ārkārtīgi grūta diena. Manas acis ir bijušas asaru pilnas, redzot bēgļu nometnes pilnas ar nosalušiem, izsalkušiem, raudošiem bērniem. Es staigāju pa pasaules pārpildīto pilsētu ielām un raudāju par bezpajumtniekiem un trūcīgajiem. Mana sirds lūzt par sievietēm, kas cieš no vardarbības, un par bailēs drebošiem bērniem, kas ir pārdoti seksuālā verdzībā. Es redzēju kara postu, dabas katastrofu postošās sekas un novājinošu, nāvi nesošu slimību sāpju agoniju.” Vai tu atbildētu ar jautājumu: “Bet Dievs, vai ir arī kaut kas, kas Tev sagādā prieku? Vai ir kas tāds, kas iepriecina Tavu sirdi? Vai kaut kas liek Tev dziedāt?”

Izlasi Lk 15:6, 7, 9, 10 un 22–24, 32. Kā beidzas šie stāsti, un ko tas mums stāsta par Dievu?

Visas Debesis priecājas, kad pazudušie tiek atrasti. Pasaulē, kas ir pilna ar slimībām, katastrofām un nāvi, mēs varam iepriecināt Dieva sirdi, līdzdalot citiem labo vēsti par glābšanu. Viena no vislielākajām motivācijām līdzdalīt Kristus mīlestību ir atziņa par to, ka liecināšana atnes prieku Dieva sirdij. Vienmēr, kad mēs atklājam Viņa mīlestību, visas Debesis dzied.

Izlasi Cef 3:17. Kāda ir mūsu Kunga atbilde, ja mēs pieņemam Viņa glābjošo žēlastību?

Iedomājies šādu ainu. Pateicoties tavai liecībai, kāds cilvēks pieņem Jēzu par savu personīgo Glābēju. Jēzus priecājas. Visas Debesis izplūst sajūsmas pilnā dziesmā, un mūsu Glābējs priecājas par šo cilvēku dziedot. Vai var būt vēl lielāks gandarījums, lielāks piepildījums, kā redzēt, ka mūsu liecība atnes prieku Dieva sirdij bēdu pārpilnajā pasaulē?

Augt dodot

Nāves jūra ir zemākā jūra pasaulē un zemākā vieta uz pasaules. Tā atrodas 418 metrus zem jūras līmeņa. Jordānas upe iztek no Galilejas jūras un plūst cauri Jordānas ielejai, līdz tā ietek Nāves jūrā.

Karstais, sausais klimats ar intensīvu saules gaismu un tuksneša klimatu liek ūdenim ātri iztvaikot. Tā kā Nāves jūras sāls un minerālvielu saturs ir 33,7 procenti, ūdenī gandrīz nav iespējams izdzīvot. Tur nav zivju, nav augu, tikai daži mikrobi un baktērijas pašā jūras dibenā.

Ja Dieva žēlastība, kas plūst mūsu dzīvē, mūsu kristīgajā pieredzē neplūst tālāk uz citiem, mēs kļūsim nekustīgi un bez dzīvības, līdzīgi kā Nāves jūra. Mums kā kristiešiem tā nevajadzētu dzīvot.

Izlasi Jņ 7:37, 38 un Lk 6:38. Pretēji Nāves jūras gadījumam kādas ir dabiskās sekas, kad ticīgie kļūst par atspirdzinošām straumēm no Kristus dzīvības avota? _____

“Dievs varētu sasniegt Savu mērķi, glābjot grēciniekus bez mūsu palīdzības, bet, lai mēs varētu attīstīt Kristus līdzīgu raksturu, mums ir jādalās Viņa darbā. Lai ieietu Viņa priekā – priekā redzēt dvēseles, ko atpestījis Viņa upuris, – mums ir jāpiedalās Viņa pūlēs tos glābt.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 142. lpp.)

“Tiem, kas grib būt uzvarētāji, ir jānovēršas no sevis; vienīgais, kā šis lielais darbs var tikt izdarīts, ir kļūt ārkārtīgi ieinteresētiem citu glābšanā.” (Elena Vaita “Fundamentals of Christian Education”, 207. lpp.)

Mēs augam, līdzdalot citiem, ko Kristus ir izdarījis mūsu personīgajā dzīvē. Pārdomājot visu, kas mums ir dots Kristus, kas gan cits, ja ne viszemiskākā savtība varētu atturēt mūs līdzdalīt citiem to, kas mums pašiem ir dots? Ja mēs nedalāmies savā ticībā, mūsu garīgā dzīve kļūst tikpat nedzīva kā Nāves jūra.

Kāda ir tava pieredze, liecinot citiem, lūdzot kopā ar citiem un kalpojot citu vajadzībām? Kā šie piedzīvojumi ir ietekmējuši tavu personīgo ticību un tavas gaitas ar Kungu? _____

Uzticība Kristus pavēlei

Uzticība Kristum prasa nodošanos Viņa gribai. Tā prasa paklausību Viņa pavēlēm. Uzticības rezultāts ir sirds, kas pukst saskaņā ar Viņa sirdi, glābjot pazudušos. Uzticība pirmajā vietā liek to, kas Viņam ir pirmajā vietā.

Izlasi 1Tim 2:3, 4 un 2Pēt 3:9. Ko šie panti stāsta mums par Dieva sirdi? Kas ir Viņa prioritāte? _____

Dievs ir iededzies, lai glābtu cilvēkus. Viņam nav nekā svarīgāka par to. Viņa visnopietnākās ilgas ir, lai “visi” tiktu glābti un “nāk pie patiesības atziņas” (1Tim 2:4). Viņš “ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās” (2Pēt 3:9). Komentējot šos pantus, adventistu Bībeles komentāros norādīts, ka grieķu valodas vārds “negribēdams” ir “boulomai”, kas izsaka “prāta noslieci, ‘gribēt’ vai ‘vēlēties’”. Tālāk komentāri izsaka vērā ņemamu domu par mazo vārdu “bet”. Grieķu vārds “bet” ir “alla”. Tas tiek šeit izmantots, lai “uzsvērtu atšķirību starp Dieva dabas nepareizu atklāšanu, proti, ka Viņš varētu būt labprātīgs, ka kāds iet bojā, un patiesību, ka Viņš vēlas, lai visi būtu glābti”. (“The SDA Bible Commentary” 7. sēj., 615. lpp.) Kristus pavēle mums katram piedalīties Viņa misijā kā Viņa mīlestības, žēlastības un patiesības lieciniekiem ir izaugusi no Viņa ilgām, lai visa cilvēce tiktu glābta.

Izlasi Apd 13:47 un salīdzini to ar Jes 49:6. Uz ko sākotnēji attiecas šie panti? Kā tos izmanto apustulis Pāvils? _____

Ir laiki, kad Vecās Derības pravietojumus var attiecināt vairāk nekā tikai vienā veidā. Šeit apustulis Pāvils izmanto pravietojumu, kas sākotnēji attiecās uz Israēlu un pravietiski uz Mesiju (sk. Jes 41:8, Jes 49:6 un Lk 2:32), attiecinot to uz Jaunās Derības draudzi. Draudzei atstāt novārtā vai nepietiekami novērtēt Kristus pavēli nozīmē nesaprast savas eksistences nolūku un neņemt vērā savu pravietisko aicinājumu pasaulē.

Kādas briesmas ir draudzei, arī vietējā mērogā, ja tā kļūst tik ļoti vērsta uz sevi, ka aizmirst, kāds ir tās pastāvēšanas mērķis? _____

Mīlestības motivēti

Šajā nedēļā mēs pievēršamies atbildei uz jautājumu: “Kāpēc liecināt?” Mēs esam atklājuši, ka, stāstot par savu ticību, mēs varam gūt prieku no sadarbības ar Dievu Viņa misijā pasaulei. Mūsu liecība par Viņa mīlestību nodrošina cilvēkiem lielākas glābšanas iespējas, jo viņi var skaidrāk saskatīt Viņa žēlastību un patiesību.

Vienlaikus liecināšana ir arī viens no Dieva līdzekļiem mūsu garīgajai izaugsmei. Ja mēs nedalāmies ar to, ko Kristus ir darījis mūsu labā, un nekalpojam citiem, tad tas aplāpē patiesu garīgo dzīvi.

Liecināšana noliek mūs saskarsmē ar Tā sirdi, kas ilgojas, lai visa cilvēce tiktu glābta. Tā ir paklausība Viņa pavēlei. Šodienas pētījumā mēs izpētīsim vislielāko motivāciju liecināšanai.

Izlasi 2kor 5:14, 15, 18–20. Kas motivēja Pāvilu piedzīvot tiesu, izmeklēšanu, grūtības un pārbaudījumus evaņģēlija dēļ? Kā tā pati motivācija var mudināt mūs kalpot Kristum?

Apustūli Pāvilu motivēja mīlestība. Ir tādas lietas, ko mēs nedarītu citu iemeslu dēļ, kā vienīgi mīlestības vadīti. Kad apustulis paziņo, ka “Kristus mīlestība mūs spiež”, viņš izsaka mūžīgu patiesību. Vārds “spiež” nozīmē “mudina, skubina, pārvalda vai ļoti motivē”. Kristus mīlestība pārvaldīja Pāvila rīcību un motivēja viņa liecību. Ar drošsirdīgiem nolūkiem un vaļsirdīgu prātu viņš līdzdalīja glābšanas plānu visā Vidusjūras pasaulē.

“Mīlestībai ir jāmājo sirdī. Patiesa kristieša rīcību motivē dziļa mīlestība pret viņa Kungu. No viņa mīlestības pret Kristu rodas nesavtīga interese pret viņa brāļiem.” (Elena Vaita “Adventistu māja”, 425. lpp.)

Ja mēs patiešām atzīstam milzīgo upuri, ko Kristus ir piensis mūsu labā, mēs būsim Viņa mīlestības pārņemti un gribēsim citiem līdzdalīt, ko Viņš ir izdarījis mūsu labā.

Tas, kurš radīja visu radīto (galaktikas, zvaigznes, eņģeļu pulkus, visu kosmosu, citas pasaules), bija Tas, kurš arī nomira pie krusta mūsu labā. Kā gan šī pārsteidzošā patiesība nevarētu radīt mūsos mīlestību pret Dievu un ilgas līdzdalīt šo mīlestību?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļu “Dieva nolūks ar Savu draudzi” (9.–16. lpp.) un grāmatā “Laikmetu ilgas” 822.–828. lpp.

Jaunās Derības draudze piedzīvoja briesmas nesaprast savas pastāvēšanas nolūku. “Pret Jeruzālemes draudzi izvērstās vajāšanas panāca to, ka Evaņģēlija darbam tika dots jauns stimuls. Šeit Vārda sludināšanu bija pavadījuši ievērojami panākumi, un draudēja briesmas, ka mācekļi te varētu uzkavēties pārāk ilgi, neievērojot Pestītāja uzdevumu iet pa visu pasauli. Aizmirsdami, ka spēks stāvēt pretī ļaunumam visstraujāk vairojas, rosīgi strādājot, viņi sāka domāt, ka nav svarīgāka pienākuma kā aizsargāt Jeruzālemes draudzi no ienaidnieka uzbrukumiem. Kamēr viņiem vajadzēja audzināt jaunatgrieztos nest evaņģēliju tiem, kas to vēl nebija dzirdējuši, draudēja briesmas ieņemt nostāju, kas liktu apmierināties ar jau sasniegto.” (“Apustuļu darbi”, 105. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasiet rūpīgi augstāk minēto Elenas Vaitas citātu, īpaši beigās. Kāpēc mums vajadzētu būt piesardzīgiem, lai nepieļautu tās pašas briesmas? Piedzīvojot misijas izaicinājumus, kāpēc šāda attieksme būtu tik ļoti, pat traģiski, nepareiza?

2. Kā jūs domājat, kāpēc katrs no evaņģēlijiem noslēdzas ar līdzīgu pavēli? Izlasi Mt 28:18–20, Mk 16:15, 16; Lk 24:46–49 un Jņ 20:21. Ko tas nozīmēja pirmā gadsimta ticīgajiem, un ko tam vajadzētu nozīmēt mums mūsdienās?

3. Grupā pārrunājiet atbildi uz jautājumu otrdienas pētījuma beigās par to, kā liecināšana un kalpošana ietekmē jūsu personīgo garīgo augšanu. Ko jūs esat iemācījušies tādu, kas var palīdzēt citiem? Kādas kļūdas esat pieļāvuši, un ko jūs varat palīdzēt citiem nepieļaut?

5. Pārdomājiet pārsteidzošo faktu, ka Dievs mīl katru no mums personīgi. Kā tu saproti, ko tas nozīmē? Kā šai, iespējams, vissvarīgākajai patiesībai visā universā vajadzētu ietekmēt tavu dzīvesveidu?
